

Larix gmelinii var. *principis-rupprechtii*

modrzew dahurski odm. Księcia Ruprechta

Synonim łaciński: *Larix principis*

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Pochodząca z Dalekiego Wschodu odmiana geograficzna modrzewia dahurskiego. Od gatunku różni się dłuższymi igłami i nieznacznie budową szyszek. Drzewo iglaste o pokroju stożkowatym i o szpilkach opadających na zimę. W naturze osiąga od kilkunastu do 30 m wys. Korona lekka, przejrzysta z wyraźnie zaznaczoną strzałą /pniem/. Konary poziomo rozpostarte, lekko opadające ku dołowi. Pędy żółtobrązowe. Igły sezonowe, miękkie, jasnozielone, zebrane w pęczki liczące kilkanaście do kilkudziesięciu sztuk. Szyszki małe wielkości 2,5 cm, młode - zielone, lub fioletowe, dojrzałe - brązowe, stojące pionowo. Mogą pozostawać kilka lat na drzewie. Wiosną bardzo wcześnie pokrywa się młodymi, jasnozielonymi igłami. Jesienią przebarwia się na żółto. Wymaga żyznych i umiarkowanie wilgotnych, ale przepuszczalnych gleb i stanowisk słonecznych. Ze względu na naturalne występowanie, bardzo mrozoodporny. Polecany do terenów przemysłowych i miejskich. Niewielkie zastosowanie w małych ogrodach przydomowych, poza żywopłotami i osłonami przeciwwiatrowymi.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

zasięg geograficzny	Korea i Rosja (Amur River Basin) i Chiny (Wutai Shan w prowincji Shanxi, Henan, Hebei oraz w Weichang) od 600 do 2800 m n.p.m., zazwyczaj na skalnych zboczach.
pochodzenie	pierwsza publikacja: (Mayr) Pilger 1926 Pilger, R.K.F. 1926. Phylogenie und Systematik der Coniferae. Ed. 2, V. 13 in A. Engler and K.A.E. Prantl, eds., Die natürlichen Pflanzenfamilien. Leipzig and Berlin.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste

forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły opadające na zimę
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa próchniczna roślina tolerancyjna
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	2

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;